

OKO 5

**60. ročník krajské soutěžní
přehlídky amatérských divadel**

úterý 21. 3. 2023

cena: 5 Kč

DNES HRAJEME:

Dva tovaryši

Dokud se randí

VČEREJŠÍ PŘEDSTAVENÍ:

Vrány

Sůl a tabák

Moje divadelní Třešť

Divadelní vzpomínání

Právě jsem uklízela knihovnu, když mi cinkla zpráva z kulturáku z Třeště, jestli bych nenapsala nějakou vzpomínku na divadelní festival v Třešti. Asi jsem jedna z mála, která může vzpomínat jako herečka, režisérka, organizátorka přehlídky i jako divačka, protože jak šel čas, tím vším jsem vlastně byla. První vzpomínka je hluboko, jak se dnes říká, v pravěku – v době, kdy se přehlídky účastnil divadelní soubor, ve kterém hrál i můj otec a mamka. Už si nevybavuji, kdy to bylo, ale vím, že tenkrát na závěrečném večeru byl kulturní dům přecpaný lidmi, já jsem se tam potkala s děvčaty, která u nás ve Stonařově hrála ochotnické divadlo a ke kterým jsem s úctou a obdivem vzhlížela, když jsem byla ještě velmi malá.

Další už opravdu reálná vzpomínka je na 22. ročník v roce 1982, kdy jsme zde hráli Pohádkový víkend s Kateřinou, který režíroval Michal Prezebinda. Tenkrát nás hodně překvapila velikost třeštského pódia, protože jsme naši situační komedii hráli na menším prostoru a měli jsme co dělat, abychom to v Třešti vůbec uchodili. Kateřinu hrála moje tehdy devítiletá dcera, která si od paní učitelky Olgy Hrbkové vysloužila krásný dort v podobě čtyřlístku, který jí osobně dovezla až domů. Tento ročník ještě doprovázely stužky v modrobílém provedení s logem přehlídky, kterou pořád ještě opatruji.

Další moje účinkování bylo v roce 1984 na 24. ročníku, kdy jsem přivezla jako režisérka pohádku Šípková Růženka. V tom roce se s tímto tématem roztrhl pytel, protože podobnou dávali v Horáckém divadle a na svět přišel film Jak se budí princezny. Ale ta naše od Adolfa Felixe byla tak trochu jiná, protože podklady pro hru jsem vyhrabala u našich na půdě a texty jsem musela rozepisovat. Jako poděkování za vystoupení jsme dostali obrazovou publikaci o kraji okolo Svatky a velkou keramickou vázu. Publikaci jsme dali do knihovny, ale tu vázu mám vlastně doma dodnes. Ona se nikomu moc nehodila. Neřešili jsme cestáky, rozborové semináře se ještě nekonaly, prostě jsme zahráli, diváci nám zatleskali a konec. Tenkrát mi ještě divadlo vonělo vůní z dětských let, kdy jsme se těšili na představení, kdy po otevření opony na nás dýchlá vůně tělky a pudru a čerstvě namalovaných kulís. Na další ročníky již jezdil stonařovský soubor beze mě, protože jsem asi po dvou sezonách hrát přestala.

Jak šel čas, najednou jsem se ve svých padesáti letech ocitla na druhé straně přehlídky. Jako vedoucí odboru kultury jsem deset let pomáhala při její organizaci, ale to už je jenom o práci, která byla velice různorodá. Vzpomínám si, jak jsme se pečlivě připravovali na zahajovací den a na závěrečné předávání cen. Jednou jsme dokonce zahájení pojali ve stylu příjezdu na předávání Oscarů. Před kulturním domem byl i rudý koberec a vše se přenášelo na obrazovku do sálu. Také závěr jednoho festivalu byl docela netradiční, s přehlídkou jsme se loučili jako truchlící pozůstalí. Přehlídka byla odnášena v rakvi, kterou nesli herci přes celý sál. Ta rakev byla opravdová a dlouho

stála v depozitáři za jevištěm, kam jsem proto dost nerada chodila. To ještě byl v Třešti jen jeden soubor, ale to už je na jiné povídání.

Přehlídka se hodně změnila v době, kdy se z ní stala postupová přehlídka na další amatérské přehlídky. To zde již působila renomovaná porota, soubory si musely vyslechnout její verdikt, a někdy to ani nebylo moc příjemné. Začal se stírat rozdíl mezi amatérským ochotnickým divadlem a divadlem profesionálním. Málodky se stalo, že se na přehlídku dostal soubor, který neměl vůbec žádné zkušenosti a byl opravdu jen partou nadšených ochotníků.

Dneska se přehlídky účastním vlastně jako host a jsem ráda, že pořád pokračuje a že lidé mají divadlo rádi. Tomuto jubilejnímu ročníku přeji hodně spokojených diváků krásných her a hercům: „Zlomte vaz!“.

Alena Veliká

Vrány, česnek a tabák aneb ALTÁNOVY POSTŘEHY... Počtvrté

Včera jsme byli vděční, že po víkendovém maratonu bylo představení až večer. Dorazil jsem dřív s tím, že ještě něco napíšu. V divadle se pohybovala dáma s diktafonem. Byla to redaktorka z regionálního vysílání Českého rozhlasu Vysočina. Chvilku si se mnou a s kolegy povídala, ale na reportáž má prý jen tři minuty. Tak je možné, že nás neuslyšíte.

V podvečer začaly kolem kuturního domu poletovat vrány. To znamenalo jediné, že vrána k vráně sedá, sobě rovného si hledá. A vrány asi věděly, že se hrají Vrány. No a k tomu jsme si dali trochu té soli a tabáku. Protože (Altánův výkřik): „Lišáci jsou banda od rány, dovolí si klidně na Vrány“. A večer už u kulturáku žádné vrány nebyly...

K večeři byla česnečka, což kvitoval kolega Michal Zahálka, o nějž se pokouší nějaký bacil, a jak nám sdělil v debatě se souborem, bacily mu užirají mozkovou kapacitu.

Tak hodně česneku vám všem!

Vladimír Altán Mátl

Veškeré aktuality, změny v programu a zajímavosti:

www.facebook.com/trestskedivadelnijaro

www.trestskedivadelnijaro.cz

OKEM poroty:

hodnotí Ladislav Valeš

VRÁNY / Divadelní soubor Jana Lišky při TJ Sokol Třešť

DS Jana Lišky z Třeště se na přehlídce představil s hrou Jaroslava Koloděje Vrány. Název by měl evokovat bytosti na pokraji životní existence, ztracené duše a bezdomovce, ale vzhledem k velmi plytkému scénáři se o jednotlivých postavách důvody jejich životních osudů a strastí moc nedozvíme, a je mi to upřímně líto. Soubor je totiž herecky silný a vyrovnaný a své dovednosti žel utápí v laciném komunálním humoru, který sice najde u diváků podporu, ale základní premisa příběhu – důvod, proč a o čem to hrají, má vážnější trhliny v již avizovaném scénáři. Připadá mi to jako šité horkou jehlou, na první dobrou, a mám pocit, že si autor nedělal příliš starostí s tím, aby jednotlivé postavy více vykreslil a vdechl jim více života do jejich průběžného jednání.

Stáváme se tak lehce svědky jakéhosi bláznivého balábile, které se spíše odehrává v tram-pské osadě (což by více vyhovovalo po kostýmové stránce) než ve světě opravdových bezdomovců. Nabízí se mi nepřímá úměra; raději silný scénář a slabší herecké výkony než slabý scénář a dobré herectví.

Ohlasy z foyer:

- ★ Chyběla mi tam nějaká výrazná dějová linka.
- ★ Přišli mi víc jako cirkusáci než jako bezdomovci.
- ★ Super vtipy, bavil jsem se od začátku do konce.
- ★ Všichni jste se mi líbili.
- ★ Příště se vykašlete na hry od Koloděje, máte herecky určité na víc.

Do budoucna bych dal souboru Jana Lišky kvalitnější komedii, neboť herecký potenciál je velmi kvalitní. Vítězslav Procházka, Jarmila Horníková a Lenka Burdová jsou toho důkazem.

OKEM poroty:

hodnotí Michal Zahálka

SŮL A TABÁK / Divadelní soubor Jana Lišky při TJ Sokol Třešť

Ohlasy z foyer:

- ★ Paní Fencíková, vy jste tam byla jak persona grata.
- ★ Místy to bylo až strašidelné, hlavně ten smích.

stavby, temporytmu, gradace atp., ale to není nijak zvlášť podstatné. I tak to byla v podání Anny Fencíkové nesmírně sympatická, kultivovaná záležitost – a já za ni v této krátké reflexi chci především poděkovat. Psát toho víc se mi zdá zbytečné.

Milostný příběh

Po loňských dvou monolozích se program TDJ vrátil k italskému dramatikovi Aldu Nicolaji a jeho Třikrát do černého v podání třešťského DS Jana Lišky s monologem třetím. Je to vzácné setkání: skvělá herečka s širokou škálou poloh, smyslem pro zkratku, sebeironii i upřímnou emoci, a text, který vypráví zábavný příběh o paradoxech dlouholetého partnerského vztahu. Všechny tyhle kvality byly včera na jevišti přítomny. Pod vlivem síly okamžiku sice docházelo k textovým výpadkům a následkem toho je těžké inscenaci analyzovat z hlediska režijní vý-

 Třešťské
Divadelní Jaro

17.–25. 3. 2023 KD Třešť
www.trestskedivadelnijaro.cz

OKO zaostřuje na:

DS Karla Čapka Třešť – Divadlo mladých 1.

Divadlo mladých při DSKČ prošlo v roce 2019 generační obměnou. S většinou nových zájemců o prkna, jež znamenají svět, se režisérka Jitka Havlíčková vrhla do pohádky Dva tovaryši. Po překonání všech nástrah se začínající mladé herce podařilo dovést k premiéře v Telči dne 2. února 2020. Bohužel premiéra, ač velmi úspěšná, byla nakonec i derniérou, protože do dění zasáhla pandemie covidu. Než mohlo konečně dojít k dalším reprízám, opět se část mladých herců rozešla po světě – z obsazení zbyla méně než polovina. Po delším váhání a ne úplně úspěšných pokusech vyhledat nějaký jiný, alespoň trochu slušný scénář, padlo rozhodnutí Dva tovaryše přeobsadit a přivést je k obnovené premiéře. Přispěl k tomu i příchod několika šikovných nových dětských tváří. Byl rozšířen scénář a režie se tentokrát ujali společně manželé Jitka a Zdeněk Havlíčkovi. Obnovená premiéra se konala 21. ledna 2023 v Geriatrickém centru Nemocnice v Počátkách v rámci projektu Českého rozhlasu „Ježíškova vnoučata“.

OKO představuje hru:

Dva tovaryši

DS Karla Čapka Třešť – Divadlo mladých / autor: Lumír Kubátko
pohádka / 40 minut bez přestávky

Co světem stojí svět, nalezneme v něm dobro, lásku, spravedlnost, ale také zlo, zášť, chamtivost a bezpráví. Věčný boj těchto protikladů je zpravidla náplní drtivé většiny příběhů. Také tento příběh vypráví o chudém dobrákovi Jožinovi a chamtivém, vykutáleném Vinckovi. Už, už se zdá, že chamtivost vyhraje... Ale vězte, že čerti mají zlo v merku a už jen čekají, až se jeho míra naplní. A když se na scéně objeví dvě hodné čarodějky, mohlo by v království nakonec vše dobře dopadnout...

OKO zaostřuje na:

MonAmour Mnich

2.

Soubor MonAmour je založen na dlouholeté úspěšné spolupráci Moniky Novákové a Bety Minářů. Poté, co se Monika přestěhovala do Mnichu a Bety zakotvila svůj pracovní život v Jindřichově Hradci, bylo jasné, že Mnich bude tou správnou domovskou scénou. Mají za sebou nastudování mnoha inscenací a řadu ocenění. Nejvýznamnější ocenění ale bezesporu přišlo ještě pod hlavičkou původního souboru (DS Tyl Dačice) s Modelkou XXL. S tímto představením zvítězily na Národní přehlídce divadel jednoho herce 2019 a byly zařazeny na program Jiráskova Hronova, který je pro ochotníky metou nejvyšší.

Svá představení již uvedly v mnoha koutech České republiky od Hradce Králové přes Klatovy, Písek, Dačice, Pardubice po Českou Kamenici. A letos přidají do výčtu i Třešť. Soubor se zaměřuje výlučně na divadlo jednoho herce. V roce 2022 nastudoval autorskou inscenaci s názvem Dokud se randí.

OKO představuje hru:

Dokud se randí

MonAmour Mnich / autor: Monika Nováková, Bety Minářů
komedie / 55 minut bez přestávky

Letí to, ani se nenaděješ a ohlížíš se na všechny křižovatky, kterými jsi prošla, a zvažuješ, jestli všechna odbočení byla ta správná. A teď? Teď už není na co čekat. Zařadíš rychlost a valíš k cíli. Jen vlastně asi ani nevíš, co pro tebe tím cílem je.

Na co se můžete těšit zítra?

22. 3. v 9.30 hod.

O hrušce moudrosti

hraje DS Třeštíci při ZŠ Třešť

22. 3. v 19.30 hod.

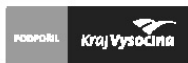
Možná je na střeše kůň

hraje Ochotnický soubor Forbína z Jistebnice

Sponzoři a partneři Třeštského divadelního jara 2023

Město Třešť

Panský dvůr Telč

Mediační partneři:

Partneři festivalu:

Vydalo: Město Třešť / **Redaktor:** Vladimír „Altán“ Mátl / **Redakce a tisk:** TIC Třešť
Foto: archiv souborů a Města Třešť / **Sazba a grafika:** Michaela Padrtová